

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10C/121/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813224632
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3813224632.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi sudkyňou JUDr. Katarínou Zajacovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843 proti odporcom v 1. rade H. F., nar. XX.X.XXXX, bytom N. O., 4. apríla XXX, v 2. rade P. F., nar. XX.X.XXXX, bytom W., M. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov, Všeobecnej ochrany práv spotrebiteľa so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie 7, zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 13, o zaplatenie sumy 5.715,36 eur s prísl., takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a.**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy konania v sume 1.306,60 eur na účet JUDr. Bohdana Jakubisa, advokáta, vedený v Tatra banke, a.s. č. 2612770080/1100 v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcom v 1. a v 2. rade zaplatenia sumy 5.715,36 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 3.2.2006, ktorá predstavovala 63 nezaplatených úverových splátok po 90,72 eur. Súčasne voči nim uplatnil ako príslušenstvo úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne z dlžnej sumy. Poukázal na to, že žalovaná suma predstavuje nesplatené a nepremičané úverové splátky. Zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou považoval za obchodnoprávny vzťah a bol toho názoru, že navrhovateľ je aktívne legitimovaný v súdnom konaní, pretože postúpenie pohľadávky je platným právnym úkonom, nakoľko výzva SLSP, a.s. adresovaná odporcovi v 1. rade zo dňa 20.10.2009 preukazuje, že právny predchodca navrhovateľa pri postupovaní pohľadávky postupoval v súlade so Zákonom o bankách a nepreukázanie doručenia tejto výzvy odporcom nie je podmienkou platnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale môže spôsobiť len uloženie sankcie právnemu predchodcovi navrhovateľa podľa Zákona o bankách.

Na trovách konania uplatnil zaplatený súdny poplatok v sume 342,50 eur a trovy právneho zastúpenia.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka žiadal podaný návrh ako nedôvodný zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie navrhovateľa v súdnom konaní pre nedodržanie postupu podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v platnom znení pri postupovaní žalovanej pohľadávky z pôvodného veriteľa, SLSP, a.s. navrhovateľovi. Vyhlásenie mimoriadne splatnosti úveru navrhovateľom považoval za neúčinné. Bol toho názoru, že toto oprávnenie navrhovateľovi ako postupníkovi nepatrilo a postupca, banka, mohla navrhovateľovi postúpiť len pohľadávku, ktorá v čase postúpenia bola splatná. Navrhovateľovi potom nemohlo vzniknúť právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti tej časti úveru,

ktorý v čase postúpenia splatný nebol. Súčasne uviedol, že vzhľadom k tomu, že navrhovateľ v súdnom konaní nepreukázal doručenie výzvy zo dňa 20.10.2009 odporcom podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, nesplnil tak jednu z dvoch podmienok, ktoré Zákon o bankách v § 92 ods. 8 predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky nebankovému subjektu. I keď právny predchodca výzvu vyhotovil, nepreukázal, že sa pokúsil o jej doručenie odporcom. Na základe toho potom postúpenie pohľadávky navrhovateľovi považoval za neplatné, spôsobujúce nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa na podanie návrhu na začatie konania. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Prešov vo veci vedenej pod sp. zn. 6Co/119/2013, 4Co/145/2014, 19Co/177/2014, Krajského súdu Bratislava vo veci vedenej pod sp. zn. 6Co/203/2015, Krajského súdu Trenčín č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016, ktoré z vyššie uvedených dôvodov konštatovali nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v súdnom konaní a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru navrhovateľom považovali za neúčinné.

Na trovách konania vedľajší účastník uplatnil trovy právneho zastúpenia.

Účastníci a vedľajší účastník sa napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania na pojednávanie neustanovili a z dôležitého dôvodu ho odročiť nežiadali, preto súd v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. vo veci konal a rozhodol v ich neprítomnosti, s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Po vypočítaní odporcu v 2. rade, oboznámení sa so Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 3.2.2006, s Dodatok č. 1 k zmluve zo dňa 11.4.2006, s dohodou o ručení zo dňa 3.2.2006, s VOP SLSP, a.s. z čl. 7 až 21 spisu, s oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 15.10.2012, s oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru navrhovateľom zo dňa 15.10.2012, so Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012, s Prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012, s písomným vyjadrením navrhovateľa vo veci zo dňa 20.3.2015, 26.3.2015, 12.6.2015, 22.1.2016, 5.2.2016, s písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka vo veci 4.2.2015, 17.8.2015, 27.1.2016, s výzvou SLSP, a.s. zo dňa 20.10.2009 adresovanou odporcovi v 1. rade, s ostatnými listinnými dôkazmi v spise založenými, súd zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 3.2.2006 SLSP, a.s. a odporca v 1. rade uzavreli zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov odporcovi v 1. rade v sume 6.638,78 eur. Odporca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky splácať v mesačných splátkach po 90,72 eur od 20.3.2006 po dobu 119 mesiacov vždy do 20. dňa v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná do 20.1.2016, čo je zrejme z Dodatku č. 1 úverovej zmluvy. Zmluvný úrok predstavoval 10,10% ročne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 5,20%. Ručiteľský záväzok na základe dohody o ručení zo dňa 3.2.2006 prevzal odporca v 2. rade. V dôsledku nesplácania úveru odporcom v 1. rade v určených mesačných splátkach, mu SLSP, a.s. dňa 20.10.2009 oznámila, že ku dňu 30.9.2009 je v omeškaní so zaplatením sumy 395,31 eur a vyzvala ho k zaplateniu dlžnej časti úveru v lehote 10 od doručenia výzvy (čl. 131 spisu). Navrhovateľ nepredložil doklad o doručovaní výzvy SLSP, a.s. zo dňa 20.10.2009 podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách odporcovi v 1. rade.

Dňa 27.9.2012 SLSP, a.s. pohľadávku voči odporcom postúpila zmluvou o postúpení pohľadávok navrhovateľovi. Postúpenie pohľadávky banka odporcovi v 1. rade oznámila dňa 15.10.2012.

Dňa 15.10.2012 navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 15.10.2012 (čl. 23 spisu) a odporcu v 1. rade vyzval k zaplateniu celého zostatku úveru v sume 8.924,56 eur najneskôr do 30.10.2012.

Odporca v 2. rade P. F. nepoprel, že dňa 3.2.2006 odporca v 1. rade uzavrel so SLSP, a.s. Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver v sume 200.000,- Sk, ktorý použil na rekonštrukciu bytu. Potvrdil, že on sám so SLSP, a.s. uzavrel v uvedený deň dohodu o ručení, obsah ktorej si prečítal a vedel, aké povinnosti mu z ručiteľského záväzku vyplývali. O odporcovi v 1. rade mu nebolo nič známe, nevedel o tom, že úver nespláca a banka ho nikdy nevyzvala k zaplateniu nesplateného úveru a neoznámila mu, že dlžník úver nesplácal.

Navrhovateľ v prejednávanej veci prezentoval právny názor, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa v súdnom konaní, pretože účelom tohto ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a netýka sa podmienok platnosti postúpenia

pohľadávok, ale iba podmienok, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Poukázal na to, že aj podľa dôvodovej správy k zákonu bolo hlavným účelom tohto ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Súčasne poukázal na právny názor JUDr. Kristiána Csacha, PhD., podľa ktorého porušenie bankového tajomstva vrátane porušenia ust. §92 ods. 8 Zákona o bankách nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám, predpokladaným Zákomom o bankách. Navrhovateľ dospel k názoru, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky a pokiaľ banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky podľa § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením tejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo Zákona o bankách. Zároveň tvrdil, že z ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná a za správny považoval názor, že banka môže postúpiť aj nezosplatenú pohľadávku. Vo vzťahu k premlčaniu pohľadávky poukázal na ust. § 397 Obchodného zákonníka, podľa ktorého je potrebné premlčanie pohľadávky navrhovateľa posudzovať a aplikovať všeobecnú premlčaciu dobu 4 roky z dôvodu, že právny vzťah založený zmluvou o úvere zo dňa 3.2.2006 je potrebné považovať za obchodnoprávny vzťah spravujúci sa ustanoveniami Obchodného zákonníka s poukazom na ust. § 261 ods. 3 písm. d/, pretože sa jedná o tzv. absolútny obchod. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Ústí nad Labem vo veci sp. zn. 69 IC/1303/2010 a rozhodnutie NS SR vo veci sp. zn. 6MCdo/4/2012.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 3.2.2006 bola medzi SLSP, a.s. a odporcom v 1. rade uzavretá podľa príslušných ustanovení Zákona č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov. Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Na účely tohto zákona sa spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2, písm. a/, b/ citovaného zákona). Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru (§ 2, písm. c/ citovaného zákona).

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 528 ods. 2 Občianskeho zákonníka, postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávkou.

Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných

záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnenému záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi účastníkmi nebolo sporné, že Dňa 3.2.2006 SLSP, a.s. a odporca v 1. rade uzavreli zmluvu o splátkovom úvere č. 0372585417, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov odporcovi v 1. rade v sume 6.638,78 eur. Odporca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky splácať v mesačných splátkach po 90,72 eur od 20.3.2006 po dobu 119 mesiacov vždy do 20. dňa v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná do 20.1.2016, čo je zrejmé z Dodatku č. 1 úverovej zmluvy. Zmluvný úrok predstavoval 10,10% ročne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 5,20%. Ručiteľský záväzok na základe dohody o ručení zo dňa 3.2.2006 prevzal odporca v 2. rade. V dôsledku nesplácania úveru odporcom v 1. rade v určených mesačných splátkach, mu SLSP, a.s. dňa 20.10.2009 oznámila, že ku dňu 30.9.2009 je v omeškaní so zaplatením sumy 395,31 eur a vyzvala ho k zaplateniu dlžnej časti úveru v lehote 10 od doručenia výzvy (čl. 131 spisu). Navrhovateľ nepredložil doklad o doručovaní výzvy SLSP, a.s. zo dňa 20.10.2009 podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách odporcovi v 1. rade.

Dňa 27.9.2012 SLSP, a.s. pohľadávku voči odporcom postúpila zmluvou o postúpení pohľadávok navrhovateľovi. Postúpenie pohľadávky banka odporcovi v 1. rade oznámila dňa 15.10.2012.

Dňa 15.10.2012 navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 15.10.2012 (čl. 23 spisu) a odporcu v 1. rade vyzval k zaplateniu celého zostatku úveru v sume 8.924,56 eur najneskôr do 30.10.2012.

Hoci navrhovateľ preukázal, že jeho právny predchodca, SLSP, a.s. preukázal existenciu výzvy zo dňa 20.10.2009 adresovanej odporcovi v 1. rade v súlade s ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v platnom znení, v ktorej mu oznámil, že ku dňu 30.9.2009 je v omeškaní so zaplatením sumy 395,31 eur a vyzval ho k zaplateniu dlžnej časti úveru v lehote 10 od doručenia výzvy (čl. 131 spisu), nepreukázal jej doručenie odporcovi.

V prejednávanej veci navrhovateľ odvodil svoje právo na zaplatenie žalovanej sumy zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0372585417 zo dňa 3.2.2006, ktorú odporca v 1. rade uzatvoril so SLSP, a.s., ktorá je bankou podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Pohľadávku voči odporcom v 1. a v 2. rade navrhovateľ nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012. Postúpenie pohľadávky je upravené v cit. ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka V danom prípade SLSP, a.s. ako banka a pôvodný veriteľ pri postúpení pohľadávky na inú osobu sa musí riadiť okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka aj ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z.. Pokiaľ nie je dodržaný postup uvedený v tomto ustanovení zákona, nie sú splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky banky nebankovému subjektu. Ak tak banka napriek tomu urobí, takéto postúpenie je svojím obsahom a účelom v rozpore so zákonom a je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Aktívnou legitímáciou v súdnom konaní sa rozumie také hmotnoprávne postavenie navrhovateľa, z ktorého mu vyplýva procesné právo hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd je povinný v každom súdnom konaní preskúmať vecnú legitímáciu účastníka konania, či už aktívnu alebo pasívnu. V danej veci navrhovateľ pohľadávku nadobudol postúpením od banky. Bolo jeho povinnosťou preukázať splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, čo je predpokladom preukázania aktívnej vecnej legitímácie. Navrhovateľ síce predložil výzvu zo dňa 20.10.2009 adresovanú odporcovi v 1. rade, následne nepreukázal, že mu výzvu aj skutočne zaslal. Zákon č. 483/2001 Z.z. predpokladá, aby výzva adresovaná dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách bola písomná a veriteľ sa musí aspoň pokúsiť o jej zaslanie dlžníkovi na jeho poslednú známu adresu, a to napr. poštovým podacím lístkom alebo doručenkou. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nepreukázal doručenie uvedenej výzvy odporcovi v 1. rade, súd bol toho názoru, že právny predchodca navrhovateľa nedodrжал postup vyplývajúci mu z cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky voči odporcom navrhovateľovi.

Pokiaľ ide o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru navrhovateľom zo dňa 15.10.2012 ku dňu 15.10.2012 (čl. 23 spisu), v ktorom odporcu v 1. rade vyzval k zaplateniu celého zostatku úveru v sume 8.924,56 eur do 30.10.2012, súd poukazuje na to, že podľa cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť

pohľadávky, ktoré sú už splatnými. Aj z dôvodovej správy k Zákonom o bankách (§ 92 ods. 7) vyplýva, že sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Zákonodarca mal na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca umožňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní postúpiť. Pod formuláciou "pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku" treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pristúpením k argumentácii navrhovateľa, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka splácať ročné splátky by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek živý úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktoré sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá podľa Zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska, čo by bolo v rozpore s účelom Zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného vzťahu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Takýto postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. Navrhovateľ v konaní predložil dôkaz o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 15.10.2012, ktoré bolo adresované odporcovi v 1. rade. Súd toto oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nepovažoval za právne významné z dôvodu, že navrhovateľ k takémuto oprávneniu nebol oprávnený. Predmetom postúpenej pohľadávky bola suma 8.743,15 eur. Je zrejmé, že pôvodný veriteľ, SLSP, a. s. so sídlom v Bratislave ako banka postúpil zmluvou zo dňa 27.9.2012 nebankovej inštitúcii aj splátky nezročné, pričom k ich predčasnej splatnosti nedošlo. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok navrhovateľovi potom bola neexistujúca pohľadávka, preto zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 je neplatná, nakoľko predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky na tretiu osobu môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sa stali splatnými.

Vzhľadom k tomu, že pri postúpení pohľadávok na základe zmluvy zo dňa 27.9.2012 nebol dodržaný postup podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor so zákonom. Keďže v konaní nebolo preukázané, že navrhovateľ nadobudol platne pohľadávku Slovenskej sporiteľne, a.s. voči odporcom zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 3.2.2006, súd jeho návrh ako nedôvodný zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

Vyslovený právny názor súdu je v súlade s ustálenou súdnou praxou a rozhodnutiami odvolacích súdov v obdobných veciach, napr. rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016, rozhodnutia Krajského súdu Prešov č.k. 4Co/145/2014 zo dňa 11.3.2015, č.k. 19Co/177/2014 zo dňa 24.2.2015, č.k. 6Co/119/2013 zo dňa 29.5.2014.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Vedľajší účastník na strane odporcu bol vo veci úspešný, na základe čoho mu patrí právo na náhradu trov konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia za 5 úkonov právnych služieb po 200,85 eur, päťkrát režijný paušál po 8,39 eur za prípravu a prevzatie zastúpenia, písomné podanie vo veci samej zo dňa 29.1.2015, písomné podanie vo veci samej zo dňa 25.1.2016, účasť právneho zástupcu na pojednávaní dňa 28.1.2016 a dňa 23.2.2016. Cestovné náklady advokáta za účasť na pojednávaní dňa 28.1.2016 predstavujú sumu 95,02 eur za cestu z Bratislavy do Prievidze a späť za 368 km, spotrebe PHM 5,6 l/100km, cene paliva 1,343 eur/l a základnej sadzbe v sume 0,183 eur/ km. Náhrada za stratu času predstavuje sumu 139,80 eur za 10 polhodín po 13,98 eur. Cestovné náklady advokáta za účasť na pojednávaní dňa 23.2.2016 predstavujú sumu 95,02 eur za cestu z Bratislavy do Prievidze a späť za 368 km, spotrebe PHM 5,6 l/100km, cene paliva 1,343 eur/l a základnej sadzbe v sume 0,183 eur/ km. Náhrada za stratu času predstavuje sumu 139,80 eur za 10 polhodín po 13,98 eur. Za vyjadrenie vedľajšieho účastníka k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 14.8.2015 advokátovi odmena priznaná nebola, pretože odvolanie mu bolo doručované bez povinnosti vyjadriť sa k jeho obsahu s poukazom na ust. § 209a ods. 1 O.s.p. a uvedený úkon právnej služby súd považoval za neúčelný aj z dôvodu, že je všeobecne známe z rozhodovacej praxe súdov,

že odvolania navrhovateľa proti rozhodnutiam o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do súdneho konania sú považované za neopodstatnené, čo právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka musí byť známe, pretože zastupuje vedľajšieho účastníka v spotrebiteľských veciach, v ktorých súdy uvedeným spôsobom štandardne rozhodujú.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka uplatnil voči navrhovateľovi náhradu trov konania v celkovej sume 1.515,84 eur za 6 úkonov právnych služieb, vrátane náhrad podľa vyčíslenia trov konania zo dňa 23.2.2016. Odmena vrátane náhrad mu bola priznaná za 5 úkonov právnych služieb, po odpočítaní odmeny v sume 200,85 eur a režijného paušálu v sume 8,39 eur za vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 14.8.2015. Celkom trovy konania, ktoré je povinný navrhovateľ vedľajšiemu účastníkovi nahradiť, predstavujú sumu 1.306,60 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.